

Udtalelse fra Schiller Instituttet: »Hvad hver eneste nation må gøre nu: Wall Street gav os denne krise; LaRouche har løsningen'

Ikke korrekturlæst

af Dennis Small

10. april 2025 (EIRNS) – Det vestlige finanssystem balancerer nu på kanten af et generelt, systemisk sammenbrud, som er ved at indvarsle en ny global stor depression, der er langt værre end den i 1930'erne. Sporene bliver smurt af den rovgriske handelskrig, som den godtroende Trump-administration har sluppet løs mod hele verden – men især Kina – efter råd fra Harvard-uddannede kvaksalvere og hedgefondforvaltere som Stephen Miran.

Præsident Trump synes at have til hensigt at befri verdens finanssystem fra globaliseringens spekulative aspekter, hvilket ville være en legitim indsats. Men fortolkningen af, at hele verden plyndrede USA, vender op og ned på hele historien. Det var det neoliberale finansielle system i Wall Street og City of London, som udviklede sig, efter at præsident Nixon nedlagde Bretton Woods-systemet og indførte flydende valutakurser i 1971, der skabte en mekanisme til at plyndre den produktive kapacitet i alle lande, inklusive USA. De nuværende bestræbelser fra landene i det Globale Syd på at etablere et økonomisk system, som ville muliggøre deres egen økonomiske udvikling, er et oprør mod IMF's og Verdensbankens politik om betingelser.

Præsident Trump har ret: USA er blevet bestjålet, men det er landene i det Globale Syd også – og andre lande rundt om i verden. Derfor sidder vi alle i samme båd, og indsatsen for at rette op på systemets fejl skal ske i fællesskab.

Wall Street og City of London har savlet sig til en spekulationsboble på 2 kvadrillioner dollars, som ikke tilnærmelsesvis kan betales, uanset hvor mange krige de starter, og hvor meget de skærer i landenes budgetter. De har ødelagt de produktive økonomier i Europa og USA, pakket ind som postindustrielt sludder. De har plyndret nationerne i det Globale Syd gennem gældsslaveri og relaterede kolonipolitikker.

For at gøre tingene endnu værre har de introduceret deres spekulative kræft i selve det amerikanske statsobligationsmarked og undermineret selve grundlaget for efterkrigstidens transatlantiske finansielle system. Og de foreslår at udskyde dagen for deres uundgåelige bankerot ved at pumpe systemet fuld af værdiløs kryptovaluta og såkaldte “stablecoins”, samtidig med at de kræver, at den amerikanske centralbank vender tilbage til politikken med at udlåne uendelige nulrentepenge (kvantitativ lempelse) – men denne gang på steroider.

Men man kan ikke uden videre foreslå at få det hele til at bryde sammen gennem en moderne variant af Den Trilaterale Kommission og Paul Volckers “kontrollerede disintegration” eller Schumpeters “kreative ødelæggelse”, som mange af Trumps rådgivere insisterer på.

{Med hvad vil du erstatte det nuværende håbløst bankerotte system?}

Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche har besvaret det spørgsmål direkte ved at insistere på behovet for at etablere et nyt paradigme, en ny global sikkerheds- og udviklingsarkitektur som skal tage hensyn til alle nationers

interesser på planeten, baseret på hendes afdøde mand og anerkendte økonom Lyndon LaRouches gennemprøvede principper, begyndende med den centrale opfattelse, at mennesket {ikke} er et dyr. Præsident Trump bør følge sine første sunde instinkter og rådføre sig indgående med den russiske præsident Vladimir Putin og den kinesiske præsident Xi Jinping og i fællesskab indkalde til en international konference mellem verdens nationer for at etablere et nyt Bretton Woods-system. En sådan samling vil drøfte de underliggende principper såvel som de konkrete politikker, der skal vedtages for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som vil tilgodese alle nationers interesser. Hvor der er vanskeligheder og uenigheder, vil de blive løst i henhold til det westfalske (jødisk-kristne) princip om alles "generelle velfærd" – ikke ved hjælp af aggressive udtalelser og trusler mod andre, som under alle omstændigheder ikke engang adresserer den underliggende årsag til krisen.

For årtier siden specificerede Lyndon LaRouche de politikker, der var nødvendige for at "nulstille depressionen på en enkelt dag", politikker, der blev gentaget i hans 2014 "De fire nye love til at redde U.S.A. nu! Ikke en valgmulighed: En umiddelbar nødvendighed"

1) Den spekulative kræftsvulst på 2 kvadrillioner dollars skal væk – Wall Street og City of London må tage skraldet. Den oprindelige Glass-Steagall-lov fra 1933 bør genindføres og opdele banksystemet i to: På den ene side de kommercielle banker, der beskæftiger sig med produktiv långivning (og som derfor får fuld opbakning fra FDIC og regeringen generelt); og på den anden side den såkaldte »investeringsbankvirksomhed«, dvs. vild spekulation, som vil blive rullet op, frosset ned og ikke få nogen statslig opbakning. Ikke flere redninger af kræftsvulsten. Dette vil også gøre underværker for balancen i det statslige budget.

2) Den produktive sektor i økonomien – som siden 1971 er kollapsede lige så hurtigt, som spekulationsboblen er vokset,

som antydnet i LaRouches berømte Triple Curve-grafik– skal revitaliseres med en ny kilde til produktiv kredit til at finansiere de store infrastrukturprojekter og den genindustrialisering, der er nødvendig. Dette omfatter en omlægning af det militære, industrielle og finansielle kompleks til nyttig produktion, som i dag er et nettodræn på den produktive økonomi.

En brugbar måde at skabe sådanne produktive kreditstrømme på, som Alexander Hamilton gjorde med Bank of the United States, ville være at nationalisere Federal Reserve i stedet for at bruge den til at redde de bankerotte banker for titusindvis af billioner af dollars. Det kunne begynde med oprettelsen af en nationalbank for infrastruktur i New York Fed, som skulle begynde med el-, vand- og andre infrastrukturprojekter i USA og internationale lån til udviklingsprojekter. Banken skulle i første omgang finansieres ved at udveksle statsgæld med aktier i banken.

3) Indgå traktataftaler med nationer, der er indstillet på det samme, for at genetablere et internationalt finanssystem med faste valutakurser, som man havde før 1971, og som vil skabe gunstige og forudsigelige rammer for globale infrastruktur- og andre investeringsprojekter. Der er al mulig grund til, at USA tilslutter sig Kinas Bælte- og Vej-Initiativ og samarbejder med nationerne i BRIKS – som nu repræsenterer langt over halvdelen af menneskeheden – i denne globale bestræbelse på udvikling.

Hvis USA vender tilbage til en sådan politik, vil det Globale Syd ikke længere føle et desperat behov for af-dollarisering og på anden måde distancere sig fra den synkende finansielle {Titanic}, som Wall Street og City of London er. De vil med glæde tage imod amerikanske tilbud om at samarbejde om sådanne projekter.

4) Menneskehedens fremtid kræver, at der til stadighed lægges vægt på videnskab og teknologi, især inden for grænseområderne

fusionskraft og rumforskning. Det er de perfekte områder for USA, Kina, Rusland, Indien og BRIKS til at samarbejde til gavn for alle. En sådan fremme af den kreative menneskelige ånd er kilden til al sand økonomisk værdi.

Lyndon LaRouche tog dette principielle spørgsmål op i sit boglange studie, »On the Subject of Tariffs and Trade«, som blev udgivet af magasinet {EIR} i dets 13. februar 2004. LaRouche forklarede der:

»Nu befinder vi os i den sidste fase af et generelt kollaps af det eksisterende monetære og finansielle verdenssystem. Som jeg advarede om, er vi også grebet af truslen om et generelt fascistisk oprør, som blot er karakteriseret ved virkningen af den amerikanske vicepræsident Cheneys genoplivning af en strategisk doktrin om 'forebyggende atomkrig' og en nazilignende erstatning af den moderne civilisations traditionelle militære styrker og doktrin med en militærdoktrin, der minder om de romerske kejserlige legioner og nazisternes hensigt om at etablere et verdensherskende internationalt Waffen-SS.«

LaRouche konkluderede denne undersøgelse med følgende politiske perspektiv:

»USA's nationale økonomiske interesse svarer til niveauet for udvikling af arbejdskraftens produktive kræfter, som svarer til et rimeligt målrettet niveau for forbedring af den bæredygtige potentielle relative befolkningstæthed i vores nation betragtet som en helhed.

»Denne præstation afhænger i det væsentlige af udviklingen af beskæftigelsen af disse kræfter, som Platon definerede kræfter, hvis typiske udtryk er ophobninger af eksperimentelt gyldige universelle fysiske principper eller af kulturelle principper af lignende betydning.

»Udviklingen og vedligeholdelsen af disse anvendte kræfter og yderligere forbedringer i den retning er i høj grad muliggjort gennem forskellige former for kapitalinvesteringer i den

fysiske kapital i den grundlæggende økonomiske infrastruktur, i den offentlige infrastruktur, i kapitalforbedringer i iværksættervirksomheder og i den fysiske og kulturelle levestandard i familiehusstandene i vores nationale arbejdsstyrke.

“Under bestemmelserne for en beskyttelse af told- og handelspolitikker, hvis man opererer inden for rammerne af et internationalt monetært-finansielt system med faste valutakurser, er det praktisk muligt at definere et spektrum af ‘fair priser’ på råvarer ved eksport-import-grænsefladen mellem vores økonomi og det internationale marked. I så fald kan priserne på vores varer falde som følge af teknologiske fremskridt, der ikke sænker kvaliteten, bortset fra at lønnedgang ikke må anvendes rutinemæssigt som et middel til prisreduktion på varer. Handel (import, eksport eller begge dele) kan bruges som et ekstra middel til at regulere former for prisstabilitet, der har til formål at beskytte den relative fysiske værdi af den investerede kapital. Generelt er det faktisk forbudt at sænke husholdningernes levestandard som et middel til at gøre varer »mere konkurrencedygtige«.

»Se på det, jeg lige har sagt, på baggrund af det aspekt af nedbrydningen af den amerikanske økonomi efter 1977, som blev opnået ved deregulering af gods- og passagertrafikken. Resultatet var, at trafikken blev koncentreret på et begrænset antal ‘knodepunkter’, hvilket havde den effekt, at lokalsamfundene i yderområderne nærmest kollapsede og ofte blev affolket. Det betød, at produktiviteten i USA som helhed kollapsede pr. kvadratkilometer med et ledsagende nettokollaps af den fysiske nettoproduktion, der blev produceret af befolkningen som helhed. Sindssyge? Ja: vanvid fremkaldt af udbredelsen af det vanvittige dogme om ‘frihandel’.

»Målet må være at øge den effektive fysiske produktion både pr. indbygger og pr. kvadratkilometer. Denne ønskede effekt fremmes af standardiserede fragtpreiser, bekvem massetransport af passagerer mellem både hovedknodepunkter og regionale

centre, således at det potentiale, som nationens samlede befolkning og samlede areal repræsenterer, udnyttes bedst muligt.

»Lignende fordele ved regulering af handel og tariffer skal søges blandt nationer, mere eller mindre på globalt plan. Derfor må vi fremme den relevante fysiske kapitaldannelse på hele planeten for at opnå en optimal stigning i brutto- og nettoudbyttet pr. indbygger og pr. kvadratkilometer.

”Det generelle princip, som har betydning for told og handel, og som illustreres af disse tilfælde, er, at det haster med at flytte begreberne omkostninger og fortjeneste væk fra billige fysiske kapitalomkostninger ved produktion og distribution til gevinster i vækstmarginen pr. indbygger, som opnås ved at hæve den faktiske levestandard og kvaliteten og den forholdsmæssige styrke af kapitaldannelsen.

”I første omgang skal der lægges vægt på storstilede og massive investeringer i grundlæggende økonomisk infrastruktur for at gennemføre en påtrængende nødvendig, kvalitativ ændring af produktions- og familielivsmiljøet. Denne vægt på grundlæggende økonomisk infrastruktur er det eneste holdbare middel til at fremme en generel genopbygning af en levedygtig privat sektor.

»Men intet af dette kan opnås uden at henvise til præsident Franklin Roosevelts succes med at redde USA fra både en depression i hjemlandet og truslen om et nazi-ledet verdensrige. Det kræver, at man skrotter Adam Smith og alt, hvad der lugter af ham, og vender tilbage til de forfatningsmæssige principper i det amerikanske politisk-økonomiske system, som beskrevet af finansminister Alexander Hamilton og andre. Det betyder en genindførelse af den reguleringspraksis, herunder beskyttelse, som er forbundet med Franklin Roosevelts revolution i 1930’erne.”

+++++

Lyndon LaRouche forklarer årsagen til sammenbruddet

“Det, der kolliderer i dag, er ikke en økonomi, men en enorm finansiell boble, en boble, hvis viktigste økonomiske uttrykk er det amerikanske finanssystems rolle som ‘importør af den sidste udvej’ for hele verden... I virkeligheten har verden indtil nu støttet en enorm finansiell boble i amerikanske dollars, alt sammen med det formål at understøtte en oppustet, i sig selv bankerot amerikansk økonomis rolle som ‘importør af den sidste udvej’ for en stor del af verden. Hva skjer der, når den finansielle boble beveger seg inn i sin uundgåelige kæde-reaktions-kollaps-fase? Det er det, der skjer nå.»

Lyndon LaRouche, 23. desember 2000.

Foto: New York Stock Exchange på Wall Street. Kredit: EIRNS/Stuart Lewis